

HOOFDSTUK XIX.

Het lampontvangtoestel N. S. F. O. 34.

Het N. S. F. ontvangtoestel O. 34 (fig. 106) is een éénlamps ontvanger, ingericht voor honigraatspoelen. De koppeling tusschen antennekring en secondairen kring is inductief; beide zijn afstembaar met regelbare condensatoren, terwijl de honigraatspoelen uitwisselbaar zijn.

Er zijn in het geheel 16 spoelen (nrs. 25—1500) welke het golfbereik kunnen doen afwisselen van 250—20.000 M. Het toestel is een complete ontvanger, welke niet, zooals b.v. 91 in combinatie met een anderen ontvanger wordt gebruikt. Het in bedrijf stellen geschiedt door aansluiting van antenne, aarde, spoelen, telefoon, gloeistroombatterij en anodebatterij.

In den secondairen kring zijn contacten aangebracht, welke met den zend-ontvangschakelaar in verbinding kunnen worden gebracht, indien het toestel als ontvanger bij een scheepszender wordt gebruikt, terwijl voorts parallel op den secondairen condensator een paar contacten zijn aangesloten die in verbinding kunnen worden gebracht met een HF-versterker of een kristal-detector.

De gebezigde lampen zijn de Marconi V 24 en de Philips D II, beide trioden. De eerste wordt tusschen de 4 contactveertjes gedrukt, de laatste past in den zich daartusschen bevindenden lampvoet.

Om den gloeistroom te regelen is rechts een regelbare weerstand aanwezig.

uit: "Leerboek voor aanstaande Radiotelegrafisten en Stuurlieden" uit 1927 van L.F. Steehouwer.